

Лариса РИСЬ,

orcid.org/0000-0003-0775-9629

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри німецької філології

Волинського національного університету імені Лесі Українки

(Луцьк, Україна) *rys.larysa@vnu.edu.ua*

Людмила ПАСИК,

orcid.org/0000-0001-8635-5168

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри німецької філології

Волинського національного університету імені Лесі Українки

(Луцьк, Україна) *pasyk.lyudmyla@vnu.edu.ua*

Наталія ЄФРЕМОВА,

orcid.org/0000-0003-1476-1831

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри практики англійської мови

Волинського національного університету імені Лесі Українки

(Луцьк, Україна) *yefremova@vnu.edu.ua*

МЕТОДИКА СЛОВОТВІРНОГО АНАЛІЗУ

Стаття присвячена розробці комплексної методики словотвірного аналізу похідних лексичних одиниць із урахуванням структурного, семантичного та когнітивно-ономасіологічного підходів для більш повного розуміння функціонування похідних одиниць у мові. Словотвірний аналіз сприяє розумінню структурної організації лексичних одиниць, видів морфем, словотвірних типів, продуктивних моделей словотворення і семантики нових слів. Здійснення словотвірного аналізу є основою ономасіологічних досліджень, які дозволяють простежити, як явища та об'єкти отримують свої найменування. Розвиток комунікативно-прагматичної та когнітивно-дискурсивної парадигм у лінгвістиці спричинив новий погляд на похідні лексичні одиниці, які виступають вербалізаторами певних структур знання, що обумовлює і застосування нових методик дослідження похідної лексики. В статті наголошено на важливості здійснення формального морфологічного аналізу похідної лексики на основі морфемного аналізу, методу аналізу за безпосередніми складниками, дистрибутивного і трансформаційного аналізу та методу моделювання для встановлення структурних словотвірних характеристик похідних одиниць. Зазначено, що семантичний аналіз похідних одиниць вимагає розгляду процесів формування номінативної структури похідних слів, визначення ролі мотивуючих твірних основ у формуванні їхньої семантики, що потребує залучення як трансформаційного методу, так і методів сучасної когнітивної та дискурсивної лінгвістики. Розглянуто принципи аналізу номінативної структури похідних слів на основі методу фреймового аналізу, що дозволяє реконструювати структури знання про об'єкти, зафіксовані в мовних одиницях. Таким чином, стаття пропонує цілісну методику словотвірного аналізу, що поєднує формальний, семантичний та когнітивно-ономасіологічний підходи.

Ключові слова: словотвірний аналіз, аналіз за безпосередніми складниками, трансформаційний метод, моделювання, метод фреймового аналізу.

Larysa RYS,

orcid.org/0000-0003-0775-9629

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor;
Associate Professor at the Department of German Philology
Lesya Ukrainka Volyn National University
(Lutsk, Ukraine) rys.larysa@vnu.edu.ua*

Liudmyla PASYK,

orcid.org/0000-0001-8635-5168

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor;
Associate Professor at the Department of German Philology
Lesya Ukrainka Volyn National University
(Lutsk, Ukraine) pasyk.lyudmyla@vnu.edu.ua*

Nataliia YEFREMOVA,

orcid.org/0000-0003-1476-1831

*Ph.D. in Philology, Associate Professor;
Associate Professor at the Conversational English Department
Lesya Ukrainka Volyn National University
(Lutsk, Ukraine) yefremova@vnu.edu.ua*

METHODOLOGY OF WORD FORMATION ANALYSIS

The article is devoted to developing a comprehensive methodology for word formation analysis of derived lexical units, taking into account structural, semantic and cognitive onomasiological approaches for a more complete understanding of the functioning of derived units in language. Word-formation analysis contributes to understanding the structural organisation of lexical units, morpheme types, word formation types, productive models of word formation, and the semantics of new words. Word formation analysis is the basis of onomasiological research, which allows us to trace how phenomena and objects get their names. The development of the communicative-pragmatic and cognitive-discursive paradigms in linguistics has led to a new view of derivational lexical units, which act as verbalisers of specific knowledge structures, and also to the use of new methods for researching derivational vocabulary. The article under discussion emphasises the importance of carrying out a formal morphological analysis of derived vocabulary on the basis of morphemic analysis, the method of analysis by direct components, distributional and transformational analysis, and the modelling method to establish the structural word-formation characteristics of derived units. It is important to note that the semantic analysis of derivative units requires consideration of the processes of formation of the nominal structure of derived words and the determination of the role of motivating constituent bases in the formation of their semantics. This necessitates the involvement of both the transformational method and the methods of modern cognitive and discourse linguistics. The principles of analysing the nominal structure of derived words on the basis of the frame analysis method are considered, a method which allows for the reconstruction of the structures of knowledge about objects fixed in linguistic units. The article proposes a holistic methodology of word-formation analysis that combines formal, semantic and cognitive onomasiological approaches.

Key words: word formation analysis, IC-analysis, transformational method, modelling, frame analysis.

Постановка проблеми. Здійснення словотвірного аналізу стало сьогодні невід'ємною частиною багатьох лінгвістичних досліджень. Словотвірний аналіз похідних слів є важливим для розуміння як формальної, структурної організації лексичних одиниць, типів морфем, продуктивних моделей словотвору, так і їхніх семантичних характеристик – способів вираження нових значень на основі уже існуючих у мові засобів: коренів, основ, афіксів. Саме тому словотвірний аналіз є основою ономасіологічних досліджень, які дозволяють простежити, як явища та об'єкти отримують свої найменування. Застосування словотвірного аналізу в неології надає дані, що ілюструють динаміку розвитку мови, виявляє тенденції творення нових

слів, (не)продуктивність словотвірних моделей, виникнення нових словотвірних засобів, вплив інших мов на розвиток лексичної системи та ін. Розуміння основ словотвору та здатність розпізнавати основні словотвірні види і моделі є важливим і при вивченні мови як іноземної, адже це дозволяє розпізнавати структуру складних і похідних слів, розуміти їхнє значення на основі типового значення словотвірної моделі, утворювати аналогічні лексичні одиниці, що сприяє швидшому засвоєнню мови.

Аналіз досліджень і публікацій. Теорія словотвору німецької мови та його методологія формувалися поступово разом із розвитком мовознавства. Основні методи дослідження похідних

одиниць спрямовані на інвентаризацію та класифікацію словотворчих засобів, словотвірних типів, встановлення їхнього узагальненого значення та можливостей комбінаторики морфем. Основні засади та методи аналізу словотвірних конструкцій німецької мови викладено у працях німецьких вчених (Fleischer & Barz, 2007; Eichinger, 2000; Erben, 2006) та ін. Однак, як зазначає В. Кульчицький, «недоліком теорії словотвору сучасної німецької мови є переважна орієнтація на таксономічний, аналітичний підхід до вивчення свого об'єкта у синхронії» (Кульчицький, 2009: 136). Натомість на сучасному етапі існує необхідність здійснення комплексного дослідження німецького словотвору з метою встановлення когнітивних, номінативних та комунікативних функцій похідних слів. Зміна наукової парадигми, розвиток когнітивної ономазіології, яка передбачає вивчення структур знань людини, які виступають основою для формування номінативної структури похідного слова, вимагають удосконалення методики здійснення словотвірного аналізу.

Мета статті полягає в розробці комплексної методики словотвірного аналізу похідних лексичних одиниць із урахуванням структурного, семантичного та когнітивно-ономазіологічного підходів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Словотвірний аналіз включає низку методів та прийомів, адже, як зазначає О. Селіванова, це – «комплексна методика встановлення механізму творення слова та його місця у словотворчій підсистемі мови; передбачає вияв зв'язку похідності, тобто твірної основи, словотворчого форманта, словотвірного значення, способу словотвору та словотвірного типу» (Селіванова, 2006: 566). Виходячи із мети дослідження науковці використовують методики структурного аналізу для встановлення формальної структури похідного слова, або ж методики, спрямовані на встановлення семантики похідного, яку традиційно трактують як суму значень словотворчих елементів та словотвірного значення, яке може відповідати узагальненому значенню словотворчого форманта або ж словотвірної моделі (поєднання певної твірної основи із одним і тим же словотворчим формантом), або ж відношенню між словотвірними елементами (зазвичай між компонентами складного слова).

Словотвірний аналіз починається в аналізі формальної структури похідного слова. На думку Г. Альтманна, саме ґрунтовний аналіз форми дозволяє описувати значення в лінгвістично адекватний спосіб, адже з розумінням сторони форми ми приходимо до лінгвістично адекватного розу-

міння сторони функції (Altmann, 2011: 21). Під час аналізу структури похідного слова використовуються елементи морфемного розбору, адже необхідно встановити типи морфем, їхні функції та відношення між ними. Однак проведення морфемного аналізу будови слова не дає відповіді на питання, яким способом було утворене те чи інше слово, адже його завдання полягає лише у встановленні найменших неподільних значимих частин слова – морфем. Водночас ототожнення морфемної структури слова і його словотвірної структури може призвести до неправильного встановлення способу творення слова. Так, наприклад, в іменника *Einkauf* розрізняємо префікс *ein-* та корінь *-kauf*, однак трактування способу словотворення як префіксальної деривації є помилковим, адже твірним словом для цього іменника слугувало дієслово *einkaufen*, відповідно іменник утворено способом імпліцитної, або нульової деривації (Nullableitung, implizite Derivation). Важливим кроком для розуміння словотвірної структури є встановлення твірної основи похідного слова, для цього важливо розуміти лексичне значення слова, порівняти його із спільнокореновими, адже тлумачення похідного здійснюється зазвичай на основі значення твірного слова, яка виступає ономазіологічною базою для утворення найменування у вигляді похідного слова.

Під час морфемного аналізу окремих словотвірних конструкцій німецької мови можна також виділити зв'язні елементи: *-(e)s-* (*Geist-es-arbeit*), *-er-* (*geist-er-bleich*), *-(e)n-* (*Krise-n-bewältigung*), характер яких до цих пір залишається спірним. Хоча вони розвинулись із парадигматичних флексій першого складника, їх не можна розглядати як внутрішню флексію, адже сьогодні, наприклад, зв'язний елемент *-s-* поєднується з іменниками жіночого роду, що не є характерним для їхньої парадигми: *Schönheit-s-ideal*. Окремі мовознавці розглядають їх як особливі словотворчі засоби, характерні німецькій мові, поряд із історичними змінами кореневих голосних: аблаутом та умлаутом (Гінка, 2015: 96). Німецька дослідниця І. Барц не надає зв'язним елементам статусу словотвірних засобів, оскільки вони є «семантично порожніми елементами без функції флексії, які з'являються на місці з'єднання безпосередніх складників композитів і суфіксальних дериватів» (Барц, 2005: 658). Поява цих зв'язних елементів може бути зумовлена фонологічними, морфологічними та семантичними факторами.

У результаті морфемного розбору можуть бути виділені також так звані унікальні морфеми (*Brombeere*, *Himbeere*), які були колись само-

стійними словами, але зникли із ужитку, тому не несуть ніякої інформації. У семантичному плані такі слова є демотивованими та сприймаються цілісно. Здійснення словотвірного аналізу можливе лише у тих словотвірних конструкціях, які є прозорими у морфологічному та семантичному плані.

У німецькій теорії словотвору одним з основних методів словотвору розглядається *метод аналізу за безпосередніми складниками*, адже структура похідного слова в німецькій мові зазвичай бінарна. Німецькі мовознавці-дериватологи В. Фляйшер та І. Барц наголошують на особливо важливому значенні поняття безпосередніх складників для словотвору. Це стосується двох складових, з яких безпосередньо утворюється словотвірна конструкція, і на які вона може бути розбита на наступному нижчому рівні. Встановлення складників ґрунтується насамперед на семантичних критеріях, які доповнюються дистрибутивними (Fleischer & Barz, 2007: 43). Інколи виокремлення безпосередніх складників не вказує на морфологічні характеристики твірної основи, на її категорійне значення. Наприклад, при поділі іменника *Fischer* на складники *fisch-* та *-er* ми можемо встановити твірну основу як дієслівну саме на основі дистрибутивних характеристик суфікса *-er*, який поєднується з дієслівними основами, а не з іменниковими.

Результати аналізу за безпосередніми складниками зазвичай представляють у вигляді розгалуженої (деревоподібної) діаграми (Baumdiagramm), яка вказує зверху до низу, які етапи пройшов процес утворення того чи іншого слова, приміром діаграма композита *Sommerschlussverkauf*, компоненти якого в свою чергу є похідними лексичними одиницями.

Систематизація сполучуваності словотворчих формантів із певними морфологічними та семантичними класами твірних основ здійснюється в межах *дистрибутивного аналізу*. На сучасному етапі уже існує велика кількість матеріалів, які описують дистрибуцію різного роду афіксів, їхні можливості поєднуватися з певними твірними основами. Тому здійснення дистрибутивного аналізу сьогодні є актуальним лише для нових словотворчих формантів, особливо нових афіксів та конфіксів, які з'являються в німецькій мові під впливом англійської.

Встановлення вихідних компонентів похідного слова, його твірної основи (твірних основ) та словотворчого форманта, розуміння їхніх морфологічних характеристик (категорійного значення) допомагає встановити, яких семантичних змін

набуло похідне слово у процесі його словотворення. Більшість досліджень словотвірних конструкцій є сьогодні семантично орієнтованими та спираються на розуміння значення словотвірного продукту як суми значень його компонентів та значення зв'язку між ними. Для встановлення цього значення зазвичай застосовують *трансформаційний метод*, або парафраз. Зазвичай компоненти парафраза співвідносяться з словотвірною основою чи основами похідного слова та передають відношення між ними, або між словотвірною основою та афіксом. Так, наприклад, значення прикметника *fehlerhaft*, утвореного від основи *Fehler* та суфікса *-haft*, можна передати як «Eigenschaft, Fehler zu haben». У складних словах парафраз передає відношення між компонентами, яке не виражено експліцитно в словотвірній структурі слова: *Gästehaus* – Haus zur Unterbringung von Gästen. Однак у випадку складних слів відношення між складниками можуть бути неоднозначними, або ж з часом зазнавати певних змін, обумовлених як мовними, так і позамовними факторами, зміною певних реалій. Так, складне слово *Holz-kiste* мало раніше значення *Kiste, die für (Brenn)Holz verwendet wird*, оскільки трактування цього слова як ящик з дерева (*Kiste aus Holz*) було б тавтологією, так як усі ящики були з деревини. Сьогодні ж з'явилися інші матеріали, з яких виготовляють ящики (картон, пластик), водночас люди менше використовують дрова для опалення, тому в словнику фіксується саме значення «*Kiste aus Holz*». Інколи відношення між складниками композита можуть носити комплексний характер і не піддаватись трансформації у вигляді простих синтаксичних структур. Як зауважує Г. Альтманн, парафрази можна використовувати для експлікації смислових інтуїцій, але вони в жодному разі не підходять для точного відтворення внутрішньої структури та значення словотвірних одиниць (Altmann, 2011: 52). Натомість він пропонує використовувати метамовне позначення відповідного семантичного типу, наприклад: *Lehrer* – *nomen agentis*; *Ledertasche* – *materiale Relation*.

Трансформаційний метод можна застосувати лише для аналізу похідних слів, які є мотивованими, значення ідіоматичних лексичних одиниць не можна передати за допомогою парафраза, адже їхня семантика не відповідає сумі значень безпосередніх складників. Водночас відповідність парафраза лексичному значенню слова розглядається як показник його повної мотивованості, у випадку відсутності твірних основ у тлумаченні похідного говорить про його неповну мотивованість, наявність фразеологічного значення.

Іще одним структурним методом, який використовують під час аналізу словотвірних конструкцій є *моделювання*, яке полягає у представленні морфологічної структури похідного слова у вигляді частиномовних характеристик його твірних основ та словотворчого форманта. Моделювання структури похідних слів дозволяє систематизувати наявні в мові словотвірні моделі та встановити їхні значення. Так, для іменникових композитів німецької мови є характерним поєднання другого складника, який є основним словом (*Grundwort*) із означуваним словом (першим компонентом), який може бути вираженим усіма частинами мови, а також літерами, словосполученнями і навіть в окремих okazіональних композитах – реченнями:

- Nom + Nom – *Sicherheitsagentur*;
- Adj + Nom – *Großhandel*;
- Verb + Nom – *Schutzkleidung*;
- Adv + Nom – *Umsonst-Arbeit*;
- Präp + Nom – *Gegenargument*;
- Pron + Nom – *Wirgefühl*;
- Part + Nom – *Ja-Stimme*;
- Zahlwort + Nom – *Erstaufführung*;
- Interj. + Nom – *Hurrapatriot*;
- Buchstabe + Nom – *V-Ausschnitt*;
- Wortgruppe + Nom – *Ein-Mann-Partei*;
- Satz + Nom – *Geiz-ist-geil-Mentalität*.

Наведені моделі вказують лише на структурні характеристики композитів та потребують додаткового аналізу їхньої семантики в межах кожної виокремленої моделі.

Здійснення словотвірного аналізу в рамках ономазіологічних досліджень передбачає встановлення номінативної структури похідних слів, виокремлення тих ознак про найменоване явище, які вербалізуються в структурі його найменування. Актуальним стає дослідження структур знання про найменоване явище, які втілюються номінативною та семантичною структурами похідних слів, адже часто розуміння похідного слова, особливо складних слів німецької мови потребує знання когнітивних моделей, фреймів, що лежать в їхній основі та мотивують їхнє використання, як от розуміння складного слова *Elfmeterschießen* потребує знання фрейму гри у футбол. Розвиток когнітивної лінгвістики сприяв залученню *методу фреймового аналізу* для дослідження номінативної структури похідних слів. Так, цей метод було застосовано для моделювання структур знання про об'єкт мовлення, які вербалізуються складними словами (Rys, 2015). Для цього дослідники використовували запропоновану С. Жаботинською систему типових фреймових структур, конституенти

яких трактуються як понятійні сутності (концепти), об'єктивовані в категорійних значеннях частин мови. Номінативна структура композитів німецької мови виявилася здатною експлікувати відношення, що лежать в основі п'яти основних фреймових типів: предметно-центричного, акціоного, партонімичного, гіпо-гіперонімичного й асоціативного фреймів. Складники композитів виступають заповнювачами слотів фрейму, що утворюють структуру складного інтегрованого концепту, вербалізованого композитом. Результати такого аналізу, представлені у вигляді схем фреймових структур демонструють, які саме слоти фрейму виступають мотиваторами похідного мотивованого слова: фреймова структура композита *Rasenmäher* – ДЕЩО: інструмент *Rasenmäher* ДІЄ ТАК *mähen* на ДЕЩО: об'єкт *Rasen*.

Для семантичного аналізу словотвірних конструкцій, зокрема іменникових композитів німецької мови, дослідники можуть застосовувати і *дискурсивний аналіз*. Як зазначає В. Плат, складні слова можуть лише створювати ілюзію прозорості, і часто потребують дискурсивного знання про світ (Plath, 2025). Одним із прикладів такого композита вона називає неологізм *Klimakleber*, який з'явився в німецькому екодискурсі для позначення активістів, які фіксують себе клеєм у громадському місці (особливо на головній дорозі), щоб привернути увагу до небезпеки зміни клімату.

Висновки. Отже, методика словотвірного аналізу може включати різні методи і прийоми залежно від поставленої мети. Встановлення формальної структури похідного слова, його твірної основи і словотворчого форманта, та способу словотворення здійснюють на основі методу аналізу за безпосередніми складниками, доповненого трансформаційним методом та методом моделювання. Такий аналіз слугує інвентаризації наявних у мові словотворчих засобів, моделей, продуктивних способів словотворення. Семантичний аналіз похідних одиниць вимагає розгляду процесів формування номінативної структури похідних слів, встановленню ролі мотивуючих твірних основ у формуванні їхньої семантики, що потребує залучення як трансформаційного методу, так і методів сучасної когнітивної та дискурсивної лінгвістики. Останні демонструють вплив на формування словотвірної структури слова не лише мовних, але й когнітивно-комунікативних факторів, пов'язаних із системою знань людини та способами її презентації в мові, допомагають прослідкувати способи мовної реалізації складних мисленнєвих структур у вигляді похідних лексичних одиниць.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гінка Б. І. Лексикологія німецької мови: лекції та семінари : навч. посібн. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2015. 420 с.
2. Кульчицький В. Проблеми теорії словотворення німецької мови. *Гуманітарна освіта в технічних вищих навчальних закладах*. 2009. Вип. 17. С. 136–142.
3. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
4. Altmann H. Prüfungswissen Wortbildung. Stuttgart : UTB, 2011. 203 S.
5. Barz I. Die Wortbildung. *Duden. Band 4. Die Grammatik : 7. Auflage*. Mannheim : Dudenverlag, 2005. S. 641–772.
6. Eichinger L. M. Deutsche Wortbildung : eine Einführung. Tübingen : Gunter Narr Verlag, 2000. 269 S.
7. Erben J. Einführung in die deutsche Wortbildungslehre. 5., ergänzte Aufl. Berlin : Erich Schmidt Verlag, 2006. 208 S.
8. Fleischer W., Barz I. Wortbildung der deutschen Gegenwartssprache. 3. Aufl. Tübingen : Max Niemeyer Verlag, 2007. 382 S.
9. Plath V. Komposita. *Diskursmonitor. Glossar zur strategischen Kommunikation in öffentlichen Diskursen*. Hg. von der Forschungsgruppe Diskursmonitor und Diskursintervention. Veröffentlicht am 23.01.2025. URL: <https://diskursmonitor.de/glossar/komposita> (Zugriff : 26.04.2025)
10. Rys L. F. Frames als Modellierungsformat der Motiviertheit von Nominalkomposita. *Proceedings of the International Scientific and Practical Conference „The Top Actual Researches in Modern Science, Vol. IV (July 18–19, 2015, Ajman, UAE)”*. Dubai : Rost Publishing, 2015. S. 56–60. URL: https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/9729/3/RYS_Frames%20als%20Modelierungsformat.pdf (Zugriff : 27.04.2025)

REFERENCES

1. Hinka B. I. (2015) *Leksykologhiia nimetskoi movy : lektsii ta seminary : navchalny posibnyk*. [Lexicology of the German Language: Lectures and Seminars: a Textbook]. Ternopil : Navchalna Knyha – Bohdan. 420 p. [in Ukrainian].
2. Kulchytsky V. (2009) *Ptoblemy teorii slovotvorennia nimetskoi movy*. [Problems in the theory of German word formation]. *Humanitarna osvita v tekhnichnykh navchalnykh zakladykh* – Humanities education in technical higher education institutions. 17. 136–142. [in Ukrainian].
3. Selivanova O. O. (2006) *Suchasna lingvistyka : terminolohichna entsyklopediia*. [Modern linguistics: a terminological encyclopedia]. Poltava : Dovkillya-K. 716 p. [in Ukrainian].
4. Altmann H. (2011) *Pruefungswissen Wortbildung*. [Examination knowledge word formation]. Stuttgart : UTB. 203 p. [in German].
5. Barz I. (2005) *Die Wortbildung*. [Word formation]. Duden. Band 4. Die Grammatik : 7. Auflage. – Duden. Volume 4: Grammar : 7th edition. Mannheim : Duden Publishing House . 641–772. [in German].
6. Eihinger L. M. (2000) *Deutsche Wortbildung : eine Einfuehrung*. [German word formation : an introduction]. Tuebingen : Gunter Narr Publishing House. 269 p. [in German].
7. Erben J. (2006) *Einfuehrung in die deutsche Wortbildungslehre. 5., ergaenzte Aufl.* [Introduction to the German theory of word formation. 5th, supplemented ed]. Berlin : Erich Schmidt Publishing House. 208 p. [in German].
8. Fleischer W., Barz I. (2007) *Wortbildung der deutschen Gegenwartssprache. 3. Aufl.* [Word formation in the contemporary German language. 3rd ed]. Tuebingen : Max Niemeyer Publishing House. 382 p. [in German].
9. Plath V. (2025) *Komposita*. [Composites]. *Diskursmonitor. Glossar zur strategischen Kommunikation in oeffentlichen Diskursen*. Hg. von der Forschungsgruppe Diskursmonitor und Diskursintervention. Veroeffentlicht am 23.01.2025. – Discourse Monitor. Glossary on strategic communication in public discourse. Ed. by the research group Discourse Monitor and Discourse Intervention. Published on 23 January 2025. URL: <https://diskursmonitor.de/glossar/komposita> (date of access : 26.04.2025) [in German].
10. Rys L. F. (2015) *Frames als Modellierungsformat der Motiviertheit von Nominalkomposita*. [Frames as a modelling format for the motivation of nominal composites]. *Proceedings of the International Scientific and Practical Conference „The Top Actual Researches in Modern Science, Vol. IV (July 18–19, 2015, Ajman, UAE)”*. Dubai : Rost Publishing. 56–60. URL: https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/9729/3/RYS_Frames%20als%20Modelierungsformat.pdf (date of access : 27.04.2025) [in German].